

Joi, 7 mai 2009

Standarde minime pentru primirea solicitanților de azil (reformare) *I**

P6_TA(2009)0376

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 mai 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (reformare) (COM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD))

(2010/C 212 E/51)

(Procedura de codecizie - reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0815),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 63 alineatul (1) paragraful 2 litera (b) din Tratatul CE, în temeiul căruia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0477/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind o utilizare mai structurată a tehnicii de reformare a actelor juridice ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice din 4 aprilie 2009 adresată Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în conformitate cu articolul 80a alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0285/2009),
 - A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Joi, 7 mai 2009

P6_TC1-COD(2008)0244

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 mai 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (*reformare*)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 primul paragraf punctul 1 litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre *urmează* să facă obiectul mai multor modificări substanțiale ⁽⁴⁾. Din motive de claritate, este necesară reformarea directivei menționate anterior.
- (2) O politică comună în domeniul azilului, cuprinzând un sistem european comun de azil, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene de stabilire progresivă a unui spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de împrejurări, caută în mod legitim protecție în Comunitate.
- (3) La reuniunea sa specială de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, Consiliul European a convenit să acționeze pentru instituirea unui sistem european comun de azil, bazat pe aplicarea integrală și globală a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, menținând astfel principiul nereturnării.
- (4) Concluziile de la Tampere prevăd că acest sistem european comun de azil ar trebui să cuprindă, în scurt timp, condiții minime comune pentru primirea solicitanților de azil.
- (5) Stabilirea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil constituie un pas important pentru instituirea unei politici europene în domeniul azilului.
- (6) Prima etapă în crearea unui sistem european comun de azil care ar trebui să conducă, pe termen lung, la o procedură comună și la un statut uniform, valabil în întreaga Uniune, pentru cei cărora li s-a acordat azil, a fost finalizată ||. Consiliul European din 4 noiembrie 2004 a adoptat Programul de la Haga, care stabilește obiectivele de pus în aplicare în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. În această privință, Programul de la Haga a invitat Comisia || să încheie evaluarea instrumentelor juridice ale primei faze și să înainteze Consiliului și Parlamentului European propuneri pentru instrumentele și măsurile celei de a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de sfârșitul anului 2010.

⁽¹⁾ JO C [...], [...], p. [...].

⁽²⁾ JO C [...], [...], p. [...].

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 7 mai 2009.

⁽⁴⁾ JO L 31, 6.2.2003, p. 18.

Joi, 7 mai 2009

- (7) Luând în considerare rezultatele evaluărilor efectuate, în acest moment este oportun să se confirme principiile care stau la baza Directivei 2003/9/CE în vederea asigurării unor condiții de primire îmbunătățite pentru solicitanții de azil.
- (8) Pentru a asigura *egalitatea de tratament* al solicitanților de azil în întreaga Uniune, prezenta directivă ar trebui să se aplice în decursul tuturor fazelor și tipurilor de proceduri ale cererilor de azil și în toate centrele de cazare a solicitanților de azil.
- (9) Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a asigura deplina conformitate cu principiile apărării interesului superior al copilului și importanței unității familiei, în aplicarea prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului din 1989 și, respectiv, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- (10) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, statele membre trebuie să respecte anumite obligații care le revin în temeiul instrumentelor de drept internațional la care sunt părți.
- (11) Este necesară adoptarea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil care să fie **in mod normal** suficiente pentru a le garanta un nivel de trai demn și condiții de viață comparabile în toate statele membre **I**.
- (12) Armonizarea condițiilor de primire a solicitanților de azil ar trebui să contribuie la limitarea mișcărilor secundare ale solicitanților de azil, influențate de diversitatea condițiilor de primire.
- (13) În vederea asigurării *egalității de tratament* || între toți solicitanții de protecție internațională, precum și a garantării coerenței cu *acquis-ul comunitar actual* în domeniul azilului, în special cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽¹⁾, este necesară extinderea domeniului de aplicare al prezentei directive, în scopul includerii persoanelor care solicită protecție subsidiară.
- (14) Pentru a promova autonomia în rândul solicitanților de azi și a limita discrepanțele mari între statele membre, este esențial să se stabilească norme clare privind accesul la piața forței de muncă.
- (15) Identificarea imediată și monitorizarea corespunzătoare a persoanelor cu nevoi speciale ar trebui să fie o preocupare prioritară a autorităților naționale pentru a asigura că *condițiile de primire a acestora sunt concepute special* pentru a răspunde nevoilor speciale ale acestora.
- (16) Detenția solicitanților de azil ar trebui aplicată cu respectarea principiului fundamental conform căruia o persoană nu ar trebui să fie supus unei măsuri de detenție pentru unicul motiv că solicită protecție internațională, în special în conformitate cu **obligațiile de drept internațional asumate de statele membre, în special cu** articolul 31 din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951. În special, statele membre nu ar trebui să impună sancțiuni solicitanților de azil datorită intrării sau prezenței ilegale și niciun fel de restricții de la libera circulație nu ar trebui să fie necesare. În acest sens, detenția solicitanților de azil ar trebui să fie posibilă numai în condiții excepționale, foarte clar definite, prevăzute de directivă și supuse principiilor necesității și proporționalității, în ceea ce privește atât modalitatea, cât și scopul unei astfel de detenții. În cazul în care un solicitant de azil este supus unei măsuri de detenție, acesta ar trebui să aibă dreptul la exercitarea unei căi de atac în fața unei instanțe naționale.
- (17) Solicitanții de azil deținuți ar trebui să fie tratați cu respectarea deplină a demnității umane și *condițiile lor de primire* ar trebui să fie concepută special pentru a putea răspunde nevoilor acestora în situația respectivă. În special, statele membre ar trebui să asigure *respectarea* articolului 37 din Convenția ONU din 1989 privind drepturile copilului.

⁽¹⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

Joi, 7 mai 2009

- (18) Pentru a asigura respectarea garanțiilor minime de procedură care constau în posibilitatea de a contacta organizații sau grupuri de persoane care acordă asistență judiciară, este necesară furnizarea informațiilor privind organizațiile și grupurile de persoane respective.
- (19) Este necesară limitarea posibilităților de abuz al sistemului de primire, prin specificarea circumstanțelor în care condițiile de primire a solicitanților de azil pot fi limitate sau în care o asemenea recepție este refuzată asigurându-se totodată un nivel de trai demn pentru solicitanții de azil.
- (20) Ar trebui să fie asigurate eficiența sistemelor de primire naționale și cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește primirea solicitanților de azil.
- (21) Ar trebui să fie încurajată coordonarea adecvată între autoritățile competente cu privire la primirea solicitanților de azil și, prin urmare, ar trebui să fie favorizate relațiile armonioase între comunitățile locale și centrele de cazare.
- (22) Este în însăși natura standardelor minime ca statele membre să poată prevedea sau menține condiții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe și pentru apatrizii care solicită unui stat membru protecție internațională.
- (23) În același spirit, statele membre sunt invitate să aplice dispozițiile prezentei directive procedurilor de examinare a solicitărilor altor forme de protecție decât *cele aplicabile în temeiul Directivei 2004/83/CE*.
- (24) ***Pentru a asigura o îmbunătățire a standardelor minime de primire a solicitanților de azil, ar trebui să existe o creștere proporțională a fondurilor puse la dispoziție de Uniunea Europeană pentru a acoperi costurile acestor îmbunătățiri, în special în cazul statelor membre care se confruntă cu presiuni foarte mari asupra sistemelor naționale de azil, mai ales din cauza poziției lor geografice sau a situației demografice.***
- (25) Este necesară evaluarea periodică a punerii în aplicare a prezentei directive.
- (26) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre, nu poate fi suficient îndeplinit de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, poate fi mai bine realizat la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității *astfel cum este prevăzut la articolul 5 al tratatului*. În conformitate cu principiul proporționalității, *astfel cum este enunțat în respectivul articol*, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (27) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta). Prezenta directivă urmărește, în special, garantarea respectării depline a demnității umane și promovarea aplicării articolelor 1, 4, 6, 7, 18, 24 și 47 din Cartă și ar trebui pusă în aplicare în mod corespunzător.
- (28) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională se limitează la dispozițiile care constituie o modificare de fond în raport cu directiva precedentă. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din directiva anterioară.
- (29) Prezenta directiva nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a prezentei directive în anexa II, partea B,

Joi, 7 mai 2009

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECTIV, DEFINIȚII ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) ‘cerere de protecție internațională’ înseamnă o cerere de protecție internațională astfel cum este definită **la articolul 2 litera (g) din** Directiva 2004/83/CE;
- (b) ‘solicitant’ sau ‘solicitant de azil’ înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a făcut o cerere de protecție internațională, cu privire la care nu s-a pronunțat încă o hotărâre definitivă;
- (c) ‘membrii familiei’ înseamnă în măsura în care familia era deja constituită în țara de origine, următorii membri ai familiei solicitantului, care sunt prezenți în același stat membru, în legătură cu cererea de protecție internațională:
 - (i) soțul solicitantului de azil sau partenerul său necăsătorit cu care se află într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite într-un mod comparabil cu cel al cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației sale privind străinii;
 - (ii) copiii minori ai cuplurilor menționate la punctul (i) sau ai solicitantului, cu condiția să fie necăsătorii, indiferent dacă sunt născuți din căsătorie, din afara căsătoriei sau dacă au fost adoptați, în conformitate cu legislația internă;
 - (iii) copii minori căsătoriți a cuplului menționat la punctul (i) sau ai solicitantului, indiferent dacă sunt născuți din căsătorie, în afara căsătoriei sau dacă au fost adoptați, în conformitate cu legislația internă **și cu condiția ca solicitantul să nu fie însoțit de soțul/soția sa**, în cazul în care este în interesul superior al acestora să locuiască împreună cu solicitantul;
 - (iv) tatăl, mama sau tutorele solicitantului, în cazul în care acesta din urmă este minor și necăsătorit sau în cazul în care acesta este minor și căsătorit **și nu este însoțit de soțul/soția sa**, și este în interesul său superior să locuiască împreună cu tatăl, mama sau tutorele;
 - (v) frații sau surorile solicitantului, care sunt minori și necăsătorii, în cazul în care acesta din urmă este minor și necăsătorit sau în cazul în care solicitantul sau frații sau surorile acestuia sunt minori și căsătoriți **dar nu sunt însoțiți de soții/soțiile lor**, și este în interesul superior al unuia dintre ei sau al mai multora să locuiască împreună;
- (vi) **adulții dependenți care au nevoi speciale.**
- (d) ‘procedură’ și ‘căi de atac’ înseamnă procedurile și căile de atac prevăzute de statele membre în legislația lor internă;

Joi, 7 mai 2009

- (e) 'minor' înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani;
- (f) 'minor neînsoțit' înseamnă minorul, care sosește pe teritoriul statelor membre neînsoțit de un adult responsabil pentru acesta prin lege sau obicei, și cât timp nu sunt efectiv în întreținerea unei astfel de persoane; definiția respectivă include, de asemenea, minorul care este lăsat neînsoțit după intrarea acestuia pe teritoriul statelor membre;
- (g) 'condiții de primire' înseamnă ansamblul măsurilor *aplicate* de statele membre în favoarea solicitanților de azil, în conformitate cu prezenta directivă;
- (h) 'condiții materiale de primire' înseamnă condițiile de primire incluzând cazarea, hrana și îmbrăcămintea, furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete, sau o combinație a celor trei, precum și o alocație zilnică;
- (i) 'detenție' înseamnă orice măsură de izolare a unui solicitant de azil de către un stat membru într-un loc determinat, în care solicitantul de azil este lipsit de libertatea de circulație;
- (j) 'centru de cazare' înseamnă orice loc utilizat pentru cazarea colectivă a solicitanților de azil.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care depun o cerere de protecție internațională la frontiera sau pe teritoriul unui stat membru, cât timp aceștia sunt autorizați să rămână pe teritoriul respectiv, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit în calitate de solicitanți de azil, precum și membrilor familiilor acestora, în cazul în care sunt incluși în cererea de protecție internațională respectivă, în conformitate cu legislația internă *aplicabilă*.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică cererilor de azil diplomatic sau teritorial prezentate reprezentanțelor statelor membre.
- (3) Prezenta directivă nu este aplicabilă atunci când se aplică Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflax masiv de persoane deplasate și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor ⁽¹⁾ acestei primiri.
- (4) Statele membre pot decide să aplice prezenta directivă procedurilor de examinare a solicitărilor unor alte forme de protecție decât *cele aplicabile în temeiul Directivei 2004/83/CE*.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

Statele membre pot adopta sau menține dispoziții mai favorabile cu privire la condițiile de primire a solicitanților de azil și a rudelor apropiate ale *solicitanților de azil* care se află în același stat membru, atunci când depind de *solicitantul de azil* sau, din motive umanitare, în măsura în care dispozițiile respective sunt compatibile cu prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

Joi, 7 mai 2009

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND CONDIȚIILE DE PRIMIRE

Articolul 5

Informarea

(1) Statele membre informează solicitanții de azil, într-un termen rezonabil, care să nu depășească cinci-sprezece zile de la data depunerii cererii de protecție internațională la autoritatea competentă, cel puțin despre avantajele de care pot beneficia și despre obligațiile pe care trebuie să le respecte cu privire la condițiile de primire.

Statele membre se asigură că solicitanților le sunt furnizate informații despre organizațiile sau grupurile de persoane care acordă asistență juridică specifică și despre organizațiile care îi pot ajuta sau informa cu privire la condițiile de primire disponibile, inclusiv îngrijirile medicale.

(2) Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (1) sunt furnizate în scris și în într-o limbă pe care **solicitanții o înțeleg sau** se presupune **în mod rezonabil** că o înțeleg. După caz, informațiile respective pot fi furnizate și oral.

Articolul 6

Documente

(1) Statele membre se asigură că solicitanții primesc, într-un termen de trei zile de la data depunerii cererii la autoritățile competente, un document emis pe numele lor, care să ateste statutul acestora de solicitant de azil sau care să ateste că sunt autorizați să rămână pe teritoriul statului membru cât timp cererea lor este în așteptare sau în curs de examinare.

Nu se solicită niciun alt document pentru a se asigura accesul la drepturile și avantajele atribuite solicitanților de azil în conformitate cu prezenta directivă.

În cazul în care titularul documentului menționat la primul paragraf nu este liber să circule pe întreg teritoriul sau pe o parte a teritoriului statelor membre, documentul atestă, de asemenea, acest lucru.

(2) Statele membre pot exclude aplicarea prezentului articol atunci când un solicitant de azil este în detenție și în timpul examinării unei cereri de protecție internațională prezentate la frontieră sau în cadrul unei proceduri de stabilire a dreptului solicitantului de azil de a intra legal pe teritoriul unui stat membru. În cazuri specifice, în timpul examinării cererii de protecție internațională, statele membre pot furniza solicitanților alte documente echivalente cu documentul menționat la alineatul (1).

(3) Documentul menționat la alineatul (1) nu atestă neapărat identitatea solicitantului de azil.

(4) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a furniza solicitanților de azil documentul menționat la alineatul (1), care trebuie să fie valid în toată perioada în care aceștia sunt autorizați să rămână pe teritoriul sau la frontiera statului membru în cauză.

(5) Statele membre pot furniza solicitanților de azil un document de călătorie, atunci când aceștia trebuie să fie prezenți în alt stat din motive umanitare grave.

Articolul 7

Șederea și libertatea de circulație

(1) Solicitanții de azil pot circula liber pe teritoriul statului membru gazdă sau în interiorul unei zone care le-a fost stabilită de acest stat membru. Zona stabilită nu aduce atingere sferei inalienabile a vieții private și oferă suficientă libertate de acțiune pentru a asigura accesul la toate avantajele prevăzute de prezenta directivă.

Joi, 7 mai 2009

(2) Statele membre pot stabili locul reședinței solicitantului de azil, din motive de interes public sau de *ordine publică* sau, după caz, în vederea examinării rapide și a monitorizării eficiente a cererii acestuia.

(3) Statele membre pot prevedea că, pentru a beneficia de condițiile materiale ale primirii, solicitanții trebuie să-și aibă efectiv reședința într-un loc determinat, stabilit de statele membre. Deciziile respective, care pot fi cu caracter general, sunt adoptate de la caz la caz și se întemeiază pe legislația internă.

(4) Atunci când se dovedește a fi necesar, de exemplu din motive juridice sau de ordine publică, statele membre pot obliga un solicitant să rămână într-un anumit loc, în conformitate cu legislația internă a acestora.

(5) Statele membre prevăd posibilitatea de a acorda solicitanților de azil o autorizație temporară de a părăsi locul de reședință *menționat* la alineatele (2) și (3) și/sau zona care le-a fost atribuită, *menționată* la alineatul (1). Deciziile se iau de la caz la caz, obiectiv și imparțial și sunt motivate în cazul în care sunt negative.

Solicitantul nu trebuie să ceară o autorizație pentru a se prezenta în fața autorităților și instanțelor, în cazul în care prezența sa este necesară.

(6) Statele membre cer solicitanților de azil să le comunice autorităților competente adresa lor și să le notifice orice schimbare de adresă în cel mai scurt timp.

Articolul 8

Detenția

(1) Statele membre nu rețin o persoană în detenție pentru singurul motiv că aceasta solicită protecție internațională în conformitate cu Directiva 2005/85/CE din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se dovedește a fi necesar, pe baza analizei individuale a fiecărui caz și în cazul în care nu se pot aplica măsuri mai puțin coercitive, statele membre pot, în conformitate cu legislația națională, ține în detenție un solicitant într-un loc stabilit. Un solicitant poate fi deținut într-un loc stabilit numai în următoarele situații:

- (a) pentru a stabili, confirma sau verifica identitatea sau naționalitatea acestuia;
- (b) pentru a stabili elementele pe care se bazează solicitarea acestuia de protecție internațională și care, în alte circumstanțe s-ar pierde;
- (c) în cadrul unei proceduri, pentru a decide asupra dreptului acestuia de a intra pe teritoriu;
- (d) în cazul în care este afectată securitatea națională sau ordinea publică.

Acest alineat nu aduce atingere articolului 11.

(3) Statele membre se asigură că normele referitoare la alternativele la măsura detenției, precum prezentarea cu regularitate în fața autorităților, depunerea unei garanții financiare sau obligația de a rămâne într-un loc determinat, sunt prevăzute în legislația națională.

⁽¹⁾ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

Joi, 7 mai 2009

Articolul 9

Garanții pentru solicitanții de azil deținuți

(1) Detenția se dispune pentru o perioadă cât mai redusă. În special, *perioada de detenție* în sensul articolului 8 alineatul (2) literele (a), (b) sau (c) nu poate depăși perioada necesară în mod rezonabil încheierii procedurilor administrative cerute în vederea obținerii informațiilor privind naționalitatea **sau identitatea** solicitantului de azil sau privind elementele pe care se bazează cererea acestuia, sau privind aplicarea procedurilor relevante în vederea intrării persoanei pe teritoriu.

Procedurile respective ar trebui desfășurate cu diligența care se impune. Întârzierile aferente procedurii care nu se pot imputa solicitantului de azil nu pot justifica o continuare a detenției.

(2) Detenția se dispune de autoritățile judecătorești. În cazuri urgente, se poate dispune de către autoritățile administrative, caz în care ordinul de detenție se va confirma de autoritățile judecătorești într-un termen de 72 de ore de la începutul detenției. În cazul în care autoritățile judecătorești consideră detenția ilegală, sau dacă nu există nicio decizie în intervalul de 72 de ore, persoana în cauză este eliberată imediat.

(3) Detenția se dispune în scris. Ordinul de detenție enumeră motivele în fapt și în drept care îl justifică și precizează durata maximă a detenției.

(4) Persoanelor deținute li se comunică imediat motivele și durata maximă a detenției, precum și procedurile prevăzute în dreptul intern pentru contestarea ordinului de detenție, într-o limbă **pe care o înțelege sau** se presupune, în mod rezonabil că o înțelege.

(5) Continuarea detenției este revizuită de o autoritate judecătorească, la intervale rezonabile de timp, la cererea persoanei în cauză sau din oficiu.

Detenția nu poate fi niciodată prelungită în mod nejustificat.

(6) Statele membre **se asigură că se acordă asistența și/sau reprezentarea juridică necesară la cerere și cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 15 alineatele (3)-(6) din Directiva 2005/85/CE.**

Procedurile de acces la asistența juridică și/sau reprezentare în asemenea cazuri sunt stabilite în dreptul intern.

Articolul 10

Condiții privind detenția

(1) Statele membre nu dețin solicitanții de azil în instituții de tip penitenciar. Detenția are loc numai în centre specializate de cazare.

Solicitanții de azil aflați în detenție sunt reținuți separat de resortisanții altor țări terțe care nu au depus o solicitare de protecție internațională, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru asigurarea unității familiei și solicitantul își dă consimțământul.

(2) Statele membre se asigură că solicitanții de azil aflați în detenție au posibilitatea de a stabili contacte, inclusiv dreptul la vizite, din partea reprezentanților legali și a membrilor familiei, **a lucrătorilor sociali și a vizitatorilor în scopuri religioase.** Înaltul Comisar pentru refugiați al Organizației Națiunilor Unite (ICNUR) și alte organizații și organisme naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente au posibilitatea, de asemenea, de a comunica și vizita solicitanții aflați în zonele de detenție.

(3) **Statele membre se asigură că solicitanții de azil reținuți în detenție au acces la tratament medical și la consiliere psihologică adecvate, dacă este cazul.**

Joi, 7 mai 2009

(4) Statele membre asigură imediat solicitanților de azil aflați în detenție informații actualizate privind normele aplicabile în aceste centre și care stabilesc drepturile și obligațiile acestora într-o limbă pe care **o înțeleg sau** se presupune, în mod rezonabil, că o înțeleg.

Articolul 11

Detenția grupurilor vulnerabile și a persoanelor cu nevoi speciale

(1) Minorii nu sunt deținuți decât în cazul în care aceasta este în interesul superior al acestora, astfel cum prevede în *articolul 23 alineatul (2) ||* și numai după luarea în considerare a rezultatelor examinării individuale a situației acestora, în conformitate cu *alineatul (5) din prezentul articol*.

Minorii neînsoțiți nu pot fi în niciun caz deținuți.

(2) În cazul în care minorii sunt deținuți, aceștia au posibilitatea de a exercita activități de agrement, inclusiv joaca și activități recreative adaptate vârstei lor **și activități în aer liber**.

(3) Familiile deținute beneficiază de cazare separată, *care le asigură* un nivel adecvat de intimitate.

(4) În cazul detenției femeilor care solicită azil, statele membre se asigură că acestora li se oferă cazare separată de bărbații care solicită azil, cu excepția cazurilor în care aceștia aparțin aceleiași familii și toate persoanele vizate și-au dat consimțământul.

(5) Persoanele cu nevoi speciale sunt deținute doar dacă în urma unei examinări individuale a situației acestora de către un cadru profesionist calificat **și independent**, se certifică faptul că detenția nu va deteriora în mod semnificativ sănătatea, inclusiv sănătatea mintală și bunăstarea acestora.

Statele membre asigură monitorizarea regulată și sprijinul corespunzător în cazul detenției persoanelor cu nevoi speciale.

Articolul 12

Familiile

În cazul în care acordă solicitantului o locuință, statele membre iau măsurile necesare pentru a menține, pe cât posibil, unitatea familiei care este prezentă pe teritoriul lor. Măsurile respective sunt puse în aplicare cu acordul solicitanților de azil.

Articolul 13

Examine medicale

Statele membre pot prevedea obligația solicitanților de a se supune unui examen medical, din motive de sănătate publică.

Articolul 14

Școlarizarea și educația minorilor

(1) Statele membre acordă copiilor minori ai solicitanților de azil și solicitanților de azil minori accesul la sistemul educațional, în condiții similare celor prevăzute pentru resortisanții statului membru gazdă, cât timp nu se execută o măsură de expulzare a acestora sau a părinților lor. Educația poate fi furnizată în centrele de cazare.

Statele membre nu pot interzice accesul la studiile secundare, pentru singurul motiv că minorul a ajuns la vârsta majoratului.

Joi, 7 mai 2009

(2) Accesul la sistemul educațional ***este asigurat cât mai devreme posibil după prezentarea solicitării de protecție internațională de către sau în numele minorului și, în orice caz,*** nu poate fi amânat cu mai mult de trei luni de la data prezentării cererii de protecție internațională ||.

Se oferă cursuri de pregătire, inclusiv cursuri de limbă, atunci când este necesar în vederea facilitării accesului minorilor și/sau formare specifică în vederea sprijinirii integrării acestora în sistemul de educație național.

(3) În cazul în care accesul la sistemul educațional prevăzut la alineatul (1) nu este posibil din cauza situației specifice a minorului, statul membru propune alte modalități de educație în conformitate cu dreptul și practicile interne.

Articolul 15

Ocuparea forței de muncă

(1) Statele membre se asigură că solicitanții au acces la piața muncii în cel mult șase luni de la data la care s-a depus cererea de protecție internațională.

(2) || Statele membre decid în ce condiții se acordă solicitantului accesul la piața muncii, în conformitate cu legislația lor națională, fără a restricționa în mod nejustificat accesul solicitanților de azil la piața forței de muncă.

(3) Accesul la piața muncii nu poate fi refuzat în perioada exercitării căilor de atac, atunci când acțiunea împotriva unei decizii negative adoptate printr-o procedură *ordinară* are efect suspensiv, până la *pronunțarea* unei decizii negative privind calea de atac.

Articolul 16

Formarea profesională

Statele membre pot autoriza accesul solicitanților de azil la formarea profesională, indiferent dacă aceștia au sau nu acces la piața muncii.

Accesul la o formare profesională în legătură cu un contract de muncă depinde de posibilitatea solicitantului de a avea acces la piața muncii, în conformitate cu articolul 15.

Articolul 17

Normele generale privind condițiile materiale de primire și îngrijirile medicale

(1) Statele membre se asigură că solicitanții de azil au acces la condițiile materiale de primire din momentul prezentării cererii lor de protecție internațională.

(2) Statele membre se asigură că aceste condiții materiale de primire oferă un nivel de trai adecvat solicitanților || care le asigură subzistența și le protejează sănătatea fizică și mentală.

Statele membre se asigură că *un astfel de nivel de trai* || este garantat în cazul persoanelor cu nevoi speciale, în conformitate cu *articolul 22*, precum și în cazul persoanelor aflate în detenție.

(3) Statele membre pot subordona acordarea în totalitate sau parțială a condițiilor materiale de primire și a îngrijirilor medicale condiției ca solicitanții să nu dispună de mijloace suficiente pentru a avea un nivel de trai adecvat pentru sănătate și pentru asigurarea subzistenței acestora.

Joi, 7 mai 2009

(4) Statele membre pot pretinde solicitanților să suporte sau să contribuie la costul condițiilor materiale de primire și al îngrijirilor medicale prevăzute în prezenta directivă, în conformitate cu alineatul (3), în cazul în care aceștia au resurse suficiente, de exemplu, în cazul în care aceștia au muncit o perioadă rezonabilă.

În cazul în care se dovedește că un solicitant dispunea de resurse suficiente pentru a acoperi condițiile materiale de primire și îngrijirile medicale la data la care aceste nevoi fundamentale au fost acoperite, statele membre îi pot cere solicitantului rambursarea.

(5) Condițiile materiale de primire pot fi furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete sau prin combinația acestor trei forme.

Atunci când statele membre oferă condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare sau de tichete, valoarea acestora este fixată în conformitate cu principiile definite în prezentul articol.

Articolul 18

Modalitățile condițiilor materiale de primire

(1) Atunci când cazarea se acordă în natură, aceasta trebuie să fie sub una din următoarele forme sau într-o combinație a acestora:

(a) localuri folosite pentru cazarea solicitanților pe durata examinării cererii de protecție internațională prezentate la frontieră;

(b) centre de cazare oferind un nivel de trai adecvat;

(c) case, apartamente, hoteluri private sau alte localuri adaptate pentru cazarea solicitanților.

(2) Statele membre se asigură că solicitanții cărora li se acordă una dintre formele de cazare prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (c):

(a) beneficiază de protecția vieții lor de familie;

(b) au posibilitatea de a comunica cu rudele lor, cu consilierii juridici, cu reprezentanții || ICONUR || și cu organizațiile neguvernamentale || recunoscute de statele membre.

Statele membre iau în considerare problemele specifice legate de sex și vârstă, precum și situația persoanelor cu nevoi speciale, în ceea ce privește solicitanții din interiorul localurilor și centrelor de cazare prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b).

Statele membre iau măsuri corespunzătoare în vederea prevenirii violenței și a violenței bazată pe gen, inclusiv a violenței sexuale în interiorul localurilor și centrelor de cazare prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b).

(3) Statele membre se asigură că, copiii minori ai solicitanților sau solicitanții minori sunt cazați cu părinții lor sau cu membrul adult al familiei responsabil pentru aceștia, prin lege sau cutumă, cu condiția ca aceasta să fie în interesul superior al copilului.

(4) Statele membre se asigură că solicitanții de azil nu sunt transferați de la un loc de cazare la altul decât atunci când este absolut necesar. Statele membre dau posibilitatea solicitanților de a-și informa consilierii juridici cu privire la transferul lor la o nouă adresă.

Joi, 7 mai 2009

(5) Persoanele care lucrează în centrele de cazare au o formare profesională corespunzătoare și au obligația de a respecta principiul confidențialității, prevăzut în dreptul intern, în ceea ce privește informațiile la care au acces datorită muncii lor.

(6) Statele membre pot implica solicitanții de azil în gestionarea resurselor materiale și a unor aspecte nemateriale ale vieții din centrul de cazare, prin intermediul unui comitet sau consiliu consultativ reprezentativ al persoanelor cazate în centrul respectiv.

(7) Consilierii juridici ai solicitanților de azil și reprezentanții ICONUR sau ai *organizațiilor neguvernamentale numite de ICONUR* și sunt recunoscute de statul membru în cauză pot avea acces la centrele de cazare și la alte localuri de cazare a solicitanților de azil, pentru a le acorda asistență acestora. Nu se pot impune restricții acestui acces decât pentru motive de siguranță a localurilor și centrelor de cazare, precum și a solicitanților de azil.

(8) În ceea ce privește condițiile materiale de primire, statele membre pot stabili, cu titlu excepțional, *norme pentru condiții materiale de primire care sunt diferite de cele prevăzute în prezentul articol*, pentru o perioadă rezonabilă, cât mai scurtă posibil, atunci când:

- (a) este necesară o primă evaluare a nevoilor speciale ale solicitantului;
- (b) capacitățile de cazare disponibile în mod obișnuit sunt temporar epuizate;
- (c) solicitantul de azil se află în detenție sau la un punct la frontieră, într-un local pe care nu-l poate părăsi.

Asemenea condiții diferite satisfac, în oricare dintre cazuri, nevoile fundamentale.

Articolul 19

Îngrijirile medicale

(1) Statele membre se asigură că solicitanții primesc îngrijirile medicale necesare, care includ, cel puțin, îngrijirile de urgență și tratamentul de bază al bolilor sau al tulburărilor psihice.

(2) Statele membre acordă asistența medicală sau de alt tip necesară solicitanților cu nevoi speciale, inclusiv îngrijiri medicale corespunzătoare *necesare* ▯.

Articolul 20

Victimele torturii

Statele membre se asigură că victimele torturii sunt direcționate rapid către un centru de îngrijire adecvat situației lor.

CAPITOLUL III

LIMITAREA SAU RETRAGEREA BENEFICIULUI CONDIȚIILOR MATERIALE DE PRIMIRE

Articolul 21

Limitarea sau retragerea beneficiului condițiilor materiale de primire

(1) Statele membre pot limita beneficiul condițiilor materiale de primire ▯ atunci când un solicitant de azil:

- (a) părăsește locul de reședință stabilit de autoritatea competentă, fără să o fi informat pe aceasta sau, în cazul în care este necesar, fără să fi obținut permisiunea acesteia sau

Joi, 7 mai 2009

- (b) nu-și respectă obligația de a se prezenta autorităților, nu răspunde solicitărilor de a furniza informații sau nu participă la întâlnirile personale în legătură cu procedura de azil, într-un termen rezonabil stabilit de dreptul intern sau
- (c) a făcut deja o altă cerere în același stat membru.

Atunci când solicitantul este găsit sau se prezintă de bună voie autorităților competente, se ia o decizie motivată în mod corespunzător, fondată pe motivele dispariției acestuia, în ceea ce privește restabilirea beneficiului acordării anumitor sau tuturor condițiilor materiale de primire limitate.

(2) Statele membre pot limita sau retrage condițiile materiale de primire atunci când un solicitant de azil a ascuns faptul că dispune de resurse financiare și, prin urmare, a beneficiat în mod nejustificat de condițiile materiale de primire.

(3) Statele membre pot stabili sancțiunile aplicabile încălcărilor grave ale regulilor centrelor de cazare sau comportamentului deosebit de violent.

(4) Deciziile de limitare sau retragere a beneficiului condițiilor materiale de primire sau sancțiunile menționate la alineatele (1), (2) și (3) se iau, de la caz la caz, obiectiv și imparțial și sunt motivate. Deciziile respective sunt fondate pe situația particulară a persoanei în cauză, în special în cazul persoanelor menționate la *articolul 22*, ținând cont de principiul proporționalității. Statele membre asigură în orice situație subzistența, accesul la îngrijirile medicale de urgență și tratamentul de bază al bolilor sau tulburărilor psihice.

(5) Statele membre se asigură că nu sunt limitate sau retrase condițiile materiale de primire înainte de adoptarea unei decizii negative.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII PRIVIND PERSOANELE CU NEVOI SPECIALE

Articolul 22

Principiu general

(1) Statele membre țin seama de situația specială a persoanelor cu nevoi speciale în cadrul dreptului intern care pune în aplicare prezenta directivă. Persoanele vulnerabile, precum minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri cu copii minori, victimele traficului de persoane, **victimele mutilărilor genitale feminine**, persoanele cu probleme psihice și persoanele care au fost supuse torturilor, violurilor sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală se consideră întotdeauna ca fiind persoane cu nevoi speciale.

(2) Statele membre instituie proceduri în cadrul legislației naționale pentru a identifica, imediat după depunerea unei solicitări de protecție internațională, solicitanții cu nevoi speciale și natura acestor nevoi. Statele membre asigură **sprijin adecvat** persoanelor cu nevoi speciale pe parcursul procedurii de azil, precum și monitorizarea corespunzătoare a situației acestora.

Articolul 23

Minorii

(1) Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru statele membre, cu ocazia transunerii dispozițiilor prezentei directive *aplicabile minorilor*. Statele membre asigură un nivel de trai corespunzător dezvoltării fizice, mentale, spirituale, morale și sociale a copilului.

Joi, 7 mai 2009

(2) În cadrul analizei interesului superior al copilului, statele membre acordă o atenție deosebită următorilor factori:

- (a) posibilitățile de reîntregire a familiei;
- (b) bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, acordând o atenție deosebită mediului său etnic, religios, cultural și lingvistic;
- (c) considerente privind siguranța și securitatea, în special când există riscul ca acel copil să fie victimă a traficului de persoane;
- (d) opiniile minorului, în acord cu vârsta și maturitatea acestuia.

(3) Statele membre se asigură că minorii au posibilitatea de a participa la activități de agrement, inclusiv la joacă și la activități recreative adaptate vârstei lor, în interiorul localurilor și centrelor de cazare prevăzute la articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) Statele membre asigură minorilor care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente crude, inumane sau degradante sau ale unor conflicte armate, accesul la servicii de reabilitare; ele asigură acordarea pentru victime a îngrijirilor de sănătate mintală adecvate și, după caz, a asistenței calificate.

Articolul 24

Minorii neînsoțiți

(1) Statele membre adoptă ■ măsurile necesare pentru a asigura reprezentarea necesară a minorilor neînsoțiți de către un tutore legal ■ **Trebuie numit un tutore care să sfătuiască și să protejeze copilul și care să se asigure că toate hotărârile sunt luate în interesul copilului. Tutorele ar trebui să aibă expertiza necesară în domeniul îngrijirii copiilor astfel încât să se asigure că sunt protejate interesele copilului și îi sunt satisfăcute în mod corespunzător nevoile legale, sociale, de sănătate, psihologice, materiale și educaționale. Nu sunt eligibile pentru calitatea de tutore agențiile sau persoanele care se pot afla în conflict de interese cu interesele copilului.** Autoritățile competente evaluează periodic situația acestor minori.

(2) Minorii neînsoțiți care prezintă o cerere de protecție internațională sunt plasați, de la data la care sunt admiși pe teritoriul respectiv până la data la care trebuie să părăsească teritoriul statului membru în care a fost prezentată sau este examinată cererea de protecție internațională:

- (a) cu membrii adulți ai familiilor lor;
- (b) într-o familie gazdă;
- (c) în centre de cazare specializate pentru primirea minorilor;
- (d) în alte locuri de cazare adecvate pentru minori.

Statele membre pot plasa minorii neînsoțiți în vârstă de minimum 16 ani în centre de cazare destinate solicitanților de azil adulți.

Pe cât posibil, frații și surorile din aceeași familie sunt ținuti împreună, ținând cont de interesul superior al minorului în cauză și, în special, de vârsta și gradul de maturitate al acestuia. În cazul minorilor neînsoțiți, schimbările de rezidență sunt limitate pe cât posibil.

Joi, 7 mai 2009

(3) Statele membre stabilesc procedurile în cadrul legislației naționale în vederea găsirii membrilor familiei minorului neînsoțit. Acestea caută familia acestuia de îndată ce este posibil, după prezentarea solicitării de protecție internațională, având în vedere interesul superior al minorului. În cazurile în care integritatea fizică sau viața unui minor sau a apropiaților săi ar putea fi amenințate, în special în cazul în care au rămas în țara de origine, colectarea, prelucrarea și *schimbului de informații* privind persoanele respective trebuie să fie făcute confidențial, pentru a evita punerea în pericol a siguranței acestora.

(4) Personalul care se ocupă de minorii neînsoțiți au primit și vor continua să beneficieze de o formare profesională corespunzătoare, ținând cont de nevoile acestora și are obligația de respectare a principiului confidențialității, prevăzut în dreptul intern, în ceea ce privește informațiile la care are acces datorită muncii sale.

Articolul 25

Victimele torturii sau violenței

(1) Statele membre se asigură că persoanele care au suferit torturi, violuri sau alte forme de violență gravă, primesc tratamentul necesar pentru prejudiciile cauzate de *asemenea acte*, în special accesul la servicii de reabilitare care includ acordarea îngrijirilor medicale și psihologice adecvate.

(2) Personalul care se ocupă de victimele torturii, **ale violurilor și ale altor forme grave de violență** a primit, are și continuă să beneficieze de pregătire profesională corespunzătoare, ținând cont de nevoile acestora și are obligația de respectare a principiului confidențialității, prevăzut în dreptul intern, în ceea ce privește informațiile la care are acces datorită muncii sale.

CAPITOLUL V

CĂI DE ATAC

Articolul 26

Căi de atac

(1) Statele membre se asigură că deciziile cu privire la acordarea, retragerea sau limitarea avantajelor prevăzute în prezenta directivă sau deciziile adoptate în temeiul articolului 7 care afectează în mod individual solicitanții de azil pot face obiectul unei căi de atac în cadrul procedurilor prevăzute în dreptul intern. Cel puțin în ultimă instanță, este *prevăzut dreptul de a exercita* căi de atac, în fapt și în drept, în fața unui organism judiciar.

(2) Statele membre **se asigură că se acordă asistența și/sau reprezentarea** juridică **necesară la cerere și cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 15 alineatele (3)-(6) din Directiva 2005/85/CE**.

Procedurile de acces la asistența juridică și/sau reprezentare în asemenea cazuri sunt stabilite în dreptul intern.

CAPITOLUL VI

MĂSURI PENTRU CREȘTEREA EFICIENȚEI SISTEMULUI DE PRIMIRE

Articolul 27

Autorități competente

Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la identitatea autorităților responsabile cu respectarea obligațiilor care decurg din prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la orice schimbări privind identitatea acestor autorități.

Joi, 7 mai 2009

Articolul 28

Sistemul de orientare, de monitorizare și control

- (1) Statele membre se asigură că se pun în practică mecanisme relevante pentru orientarea, monitorizarea și controlul corespunzătoare ale condițiilor de primire, respectând structura constituțională a acestora.
- (2) Statele membre prezintă informațiile relevante Comisiei, astfel cum se prevede în formularele stabilite în anexa I, pe baze anuale, începând cu [...].

Articolul 29

Personalul și resursele

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca autoritățile și celelalte organizații care pun în aplicare prezenta directivă să beneficieze de formarea de bază necesară, ținând cont de nevoile solicitanților de azil de ambele sexe.
- (2) Statele membre alocă resursele necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor de drept intern adoptate pentru transpunerea prezentei directive.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 30

Rapoarte

Până la [...]cel târziu, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive și propune, după caz, modificările necesare.

Până la [...], statele membre transmit Comisiei orice informație necesară pentru pregătirea raportului, inclusiv datele statistice prevăzute la *articolul 28* alineatul (2).

După prezentarea raportului, cel puțin o dată la cinci ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea prezentei directive.

Articolul 31

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor [...] [articolele care au fost modificate pe fond față de directiva anterioară] și anexa I până la [...] cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o referire la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea referire la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei referiri. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, din cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor principale de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Joi, 7 mai 2009

Articolul 32

Abrogare

Directiva 2003/9/CE se abrogă cu efect de la [o zi după data prevăzută la *articolul 31* alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă], fără să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei stabilite în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se *interpretează* ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 33

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolele [...] [Articolele care nu se modifică față de directiva anterioară] și Anexa I se aplică de la [o zi după data prevăzută la *articolul 31* alineatul (1) primul paragraf].

Articolul 34

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre

Adoptată la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Formular de raportare cu privire la informațiile care trebuie transmise anual de statele membre, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Directiva [...] /CE]

1. Indicați numărul total de persoane din statul dumneavoastră care beneficiază în prezent de condițiile de primire astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) din Directiva [...] /CE], defalcate pe sex și vârstă. Pentru fiecare asemenea persoană, indicați dacă este solicitant de azil sau membru al familiei, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din Directiva [...] /CE].

--

2. Pe baza *articolului 22* din Directiva [...] /CE] vă rugăm să prezentați datele statistice privind numărul de solicitanți de azil cu nevoi speciale identificați, împărțiți în următoarele grupe de persoane cu nevoi speciale:

- minori neînsoțiți;
- persoane cu handicap;
- persoane în vârstă;
- femei însărcinate;
- părinți singuri cu copii minori;

Joi, 7 mai 2009

- persoane care au fost supuse torturilor, violurilor sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală;
- victime ale traficului de persoane;
- persoane cu probleme de sănătate mintală;
- altele (vă rugăm să explicați)

--

3. Furnizați informații detaliate privind documentele prevăzute la articolul 6 din Directiva [...]/.../CE], inclusiv, în special, tipul, numele și formatul acestor documente.

--

4. În ceea ce privește articolul 15 din Directiva [...]/.../CE], indicați numărul total de solicitanți de azil din statul dumneavoastră care au acces la piața muncii, precum și numărul total al celor angajați actualmente, defalcați pe sectoare economice. În măsura în care există condiții specifice aferente accesului la piața muncii pentru solicitanții de azil, descrieți în detaliu aceste restricții.

--

5. În ceea ce privește articolul 17 alineatul (5) din Directiva [...]/.../CE], descrieți în detaliu natura condițiilor materiale de primire, inclusiv valoarea lor financiară, precum și modul în care sunt oferite (și anume condițiile materiale de primire oferite în natură, în bani, în bonuri sau într-o combinație a acestor elemente) și indicați nivelul diurnei de cheltuieli zilnice oferite solicitanților de azil.

--

I

ANEXA II

Partea A

Directiva abrogată

(menționată la *articolul 32*)

Directiva 2003/9/CE a Consiliului

(JO L 31, 6.2.2003, p. 18.)

Partea B

Termenele de transpunere în dreptul intern

(menționate la *articolul 31*)

Directiva	Termenele de transpunere
2003/9/CE	6 februarie 2005

Joi, 7 mai 2009

ANEXA III

Tabel de corespondență

Directiva 2003/9/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2, partea introductivă	Articolul 2, partea introductivă
Articolul 2 litera (a)	—
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (d) partea introductivă și punctele (i) și (ii)	Articolul 2 litera (c) partea introductivă și punctele (i) și (ii)
—	Articolul 2 litera (c) punctele (iii), (iv) , (v) și (vi)
Articolul 2 literele (e) și (f)	—
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (d)
—	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (g)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (h)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 litera (l)	Articolul 2 litera (j)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatele (2) - (5)	Articolul 6 alineatele (2) - (5)
Articolul 7 alineatele (1) și (2)	Articolul 7 alineatele (1) și (2)
Articolul 7 alineatul (3)	—
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 7 alineatele (5) și (6)	Articolul 7 alineatele (5) și (6)
—	Articolul 8
—	Articolul 9
—	Articolul 10
—	Articolul 11
Articolul 8	Articolul 12
Articolul 9	Articolul 13

Joi, 7 mai 2009

Directiva 2003/9/CE	Prezenta directivă
Articolul 10 alineatul (1) <i>primul paragraf</i>	Articolul 14 alineatul (1) <i>primul paragraf</i>
Articolul 10 alineatul (1) <i>al doilea paragraf</i>	—
Articolul 10 alineatul (1) <i>al treilea paragraf</i>	Articolul 14 alineatul (1) <i>al doilea paragraf</i>
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (2) <i>primul paragraf</i>
—	Articolul 14 alineatul (2) <i>al doilea paragraf</i>
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (1)	—
—	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 11 <i>alineatele (2) și (3)</i>	Articolul 15 <i>alineatele (2) și (3)</i>
Articolul 11 alineatul (4)	—
Articolul 12	Articolul 16
Articolul 13 ■	Articolul 17 ■
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2) <i>partea introductivă și primul paragraf</i>	Articolul 18 alineatul (2) <i>partea introductivă și primul paragraf</i>
—	Articolul 18 alineatul (2) <i>al doilea paragraf</i>
Articolul 14 alineatul (2) <i>al doilea paragraf</i>	Articolul 18 alineatul (2) <i>al treilea paragraf</i>
Articolul 14 alineatele (3) - (7)	Articolul 18 alineatele (3) - (7)
Articolul 14 alineatul (8) <i>partea introductivă</i>	Articolul 18 alineatul (8) <i>partea introductivă</i>
Articolul 14 alineatul (8) <i>primul paragraf prima teză</i>	Articolul 18 alineatul (8) <i>primul paragraf litera (a)</i>
Articolul 14 alineatul (8) <i>primul paragraf a doua teză</i>	—
Articolul 14 alineatul (8) <i>primul paragraf a treia și a patra teză</i>	Articolul 18 alineatul (8) <i>primul paragraf literele (b) și (c)</i>
Articolul 14 alineatul (8) <i>al doilea paragraf</i>	Articolul 18 alineatul (8) <i>al doilea paragraf</i>
Articolul 15	Articolul 19
—	<i>Articolul 20</i>
Articolul 16 alineatul (1) <i>partea introductivă</i>	<i>Articolul 21 alineatul (1) partea introductivă</i>
Articolul 16 alineatul (1) <i>litera (a)</i>	—
Articolul 16 alineatul (1) <i>litera (a) prima, a doua și a treia teză</i>	<i>Articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)</i>
Articolul 16 alineatul (1) <i>litera (b) </i>	—
—	<i>Articolul 21 alineatul (2) </i>
Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 16 alineatele (3) - (5)	<i>Articolul 21 alineatele (3) - (5)</i>
Articolul 17 alineatul (1)	<i>Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf</i>
	<i>Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf</i>
Articolul 17 alineatul (2)	—
—	<i>Articolul 22 alineatul (2)</i>

Joi, 7 mai 2009

Directiva 2003/9/CE	Prezenta directivă
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
—	Articolul 23 alineatele (2) și (3)
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (4)
Articolul 19	Articolul 24
Articolul 20	Articolul 25 alineatul (1)
—	Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
—	Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 22	—
—	Articolul 27
Articolul 23	Articolul 28 alineatul (1)
—	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 24	Articolul 29
Articolul 25	Articolul 30
Articolul 26	Articolul 31
—	Articolul 32
Articolul 27	Articolul 33 primul paragraf
—	Articolul 33 al doilea paragraf
Articolul 28	Articolul 34
—	Anexa I
—	Anexa II
—	Anexa III